

MRF 2024.2

EU-Domstolens dom af 22. februar 2024, 2. afd., sag C-311/22, Moesgaard Meat 2012

Vurderingen af, om et ikke-godkendt slagteri er omfattet af IE-direktivets bilag I, pkt. 6.4.a, skal ske på grundlag af anlæggets faktiske produktion uden hensyn til evt. fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger. Beregningen skal ud over de dage, hvor dyrene slagtes, tillige omfatte de dage, hvor andre trin i produktionen gennemføres. Om beregning af vægten af svineslagtekroppe.

Sagen angik en præjudiciel forelæggelse fra Højesteret om fortolkningen af IE-direktivets (2010/75) bilag I, pkt. 6.4.a, hvorefter "[d]rift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag" er omfattet af direktivet, herunder kravet om godkendelse. I hovedsagen var Moesgaard Meat 2012 A/S (MM) og selskabets direktør (PO) tiltalt for i perioden fra 2014-2016 at have drevet et slagteri uden miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, uanset at slagteriet ifølge de danske myndigheder havde haft en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag, jf. godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1, pkt. 6.4.a, som udgør den danske gennemførelse af det tilsvarende listepunkt i IE-direktivet. Anklagemyndigheden havde i tiltalen opgjort den gennemsnitlige produktion for hver måned i gerningsperioden i et spænd fra 53.488 kg slagtekroppe pr. slagtedag i januar 2014 til 92.334 kg slagtekroppe pr. slagtedag i september 2016. Beregningen af den gennemsnitlige daglige produktion i tiltalen var baseret på de produktionsstal, som MM havde indberettet til Fødevarestyrelsen i overensstemmelse med bekendtgørelse om produktionsafgift ved slagtning og eksport af svin, hvorefter den slagtede vægt omfattede vægten af svinekroppen med hoved og tær, men uden flomme, i varm tilstand under slagtningen. Ved beregningen var der desuden alene taget hensyn til selve "slagtedagene", hvor selve slagtningen havde fundet sted, mens de dage, hvor slagteriets aktivitet begrænsede sig til modtagelsen af dyrene, klargøring og færdigbehandling ikke blev medregnet. Heroverfor gjorde de tiltalte gældende, at en "slagtekrop" skulle forstås som en krop uden hoved, der er afblødt og i nedkølet tilstand, og at der ved beregningen af MM's kapacitet ud over selve slagtedagene ligeledes skulle tages hensyn til den slagtemæssige behandling af dyrene, der foregik i weekenden. De tiltalte gjorde endvidere gældende, at et anlægs "kapacitet" kan være lavere end dets realiserede produktion, hvis f.eks. den realiserede produktion er sket under tilsidesættelse af fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger for produktionen, hvilket ifølge de tiltalte

var tilfældet i den konkrete sag, hvor den realiserede produktion var sket ved MM's anvendelse af ulovligt opstillede kølecontainere. Ved Retten i Holstebro blev de tiltalte fundet skyldige i tiltalen, og MM blev idømt en bøde på 841.000 kr. og fik konfiskeret ca. 3,4 mio. kr., mens PO blev idømt en bøde på 150.000 kr. De tiltalte ankede dommen til Vestre Landsret, der ved dom af 4. juli 2019 (trykt i MAD 2019.242 V) stadfæstede byrettens dom, idet bøden til PO blev nedsat til 80.000 kr. Landsretten afslog samtidig en anmodning om præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen med henvisning til, at der ikke var tvivl om fortolkningen af IE-direktivets bilag I, pkt. 6.4.a. De tiltalte ankede med Procesbevillingsnævnets tilladelse landsrettens dom til Højesteret, der imidlertid var i tvivl om den fortolkning af bilag I, pkt. 6.4.a, som anklagemyndigheden, byretten og landsretten havde anlagt af begreberne "produktion af slagtekroppe", "pr. dag" og "kapacitet". Ved kendelse af 4. maj 2022 forelagde Højesteret derfor tre spørgsmål om fortolkningen af bilagspunktet for EU-Domstolen. Det første spørgsmål var, om der ved beregningen af et slagteris kapacitet til "produktion af slagtekroppe" skal tages hensyn til dyrenes vægt umiddelbart efter slagtningen eller deres vægt efter afblødning, udtagning af organer og indvolde, afskæring af hals og hoved og nedkøling. EU-Domstolen fandt, at begrebet "slagtekrop" i IE-direktivet skal forstås på samme måde som i forordning nr. 1308/2013, som fastlægger en fælles markedsordning for produkter, der bl.a. henhører under svinekødssektoren, uanset at der også findes andre definitioner af begrebet i EU-lovgivningen på folkesundhedsområdet, og at formålet med forordning nr. 1308/2013 er anderledes end formålet med IE-direktivet (præmis 43 og 49). Det fulgte heraf, at der ikke skulle tages hensyn til svinenes vægt umiddelbart efter slagtningen, men deres vægt "uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv efter afblødning og udtagelse af indvolde" (præmis 44 og 52). Med det andet og tredje spørgsmål ønskede Højesteret oplyst, hvordan slagteriets daglige kapacitet nøj-

agtigt skulle beregnes. EU-Domstolen bemærkede, at vurderingen af et slagteris kapacitet med henblik på at afgøre, om det skal have en godkendelse, som udgangspunkt skal foretages ex ante (dvs. på forhånd) i forhold til kapaciteten af det driftsudstyr, som slagteriet råder over, dvs. den mængde slagtekroppe, som det ansøgte slagteri er i stand til at producere (præmis 54-55). I en sådan situation skal der tages hensyn til de relevante fysiske, tekniske og juridiske begrænsninger samt til kapaciteten for den del af anlægget eller for det trin i dets produktion, der begrænser det pågældende slagteris samlede kapacitet mest, så kapaciteten svarer til, ”hvad der er praktisk gennemførligt under overholdelse af de retsregler, der gælder for den pågældende aktivitet” (præmis 55). I det tilfælde, hvor et slagteri er i drift, men ikke har en tilladelse, svarer anlæggets kapacitet derimod mindst til det reelle niveau for slagteriets produktion, uanset om den måde, hvorpå produk-

tionsniveauet er nået, er lovlig eller ulovlig (præmis 56-58). Kapaciteten vil desuden kunne være højere end produktionsniveauet, hvis der er perioder, f.eks. pga. nedgang i efterspørgslen, hvor produktionskapaciteten ikke er udnyttet fuldt ud, mens slagteriet i andre perioder producerer mængder, der overstiger tærsklen i bilag I, pkt. 6.4.a (præmis 59). Såfremt den daglige kapacitet – som i den danske sag – beregnes ud fra slagteriets faktiske månedlige produktionsmængder, skal der ved beregningen af den gennemsnitlige daglige produktion ”ikke blot skal tages hensyn til »slagtedagene«, men også til de dage, hvor andre trin i produktionen af slagtekroppe gennemføres”, hvilket i det foreliggende tilfælde betød, at der også skulle tages hensyn til de lørdage og søndage, hvor slagteriets aktivitet ifølge MM bestod i modtagelse af dyrene, deres opstaldning samt deres klargøring og færdigbehandling (præmis 60-61).

Kommentar: Med dommen har EU-Domstolen underkendt anklagemyndighedens, byrettens og landsrettens udlægning af IE-direktivets bilag I, pkt. 6.4.a, på to punkter. For det første fastslog EU-Domstolen, at vægten af svineslagtekroppe ikke – som antaget af de danske myndigheder – skulle beregnes umiddelbart efter slagtingen, men som vægten ”uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv efter afblødning og udtagelse af indvolde”. Med de almindelige EU-retlige fortolkningsprincipper in mente må det i den sammenhæng undre, at landsretten ved fortolkning af IE-direktivet tog udgangspunkt i definitionen af ”indvejet, slagtet vægt” i en dansk bekendtgørelse om produktionsafgift ved slagting og eksport af svin. For det andet fastslog EU-Domstolen, at der ved beregningen af den gennemsnitlige daglige kapacitet ud fra slagteriets faktiske månedlige produktionsmængder ikke kun skulle tages hensyn til selve slagtedagene – som antaget af danske myndigheder – men også til de dage, hvor andre trin i produktionen af slagtekroppene gennemføres. Anklagemyndigheden havde under sagen udtalt om dette spørgsmål, at såfremt antallet af produktionsdage også tager hensyn til andet end slagtedagene, vil det samme slagtesvin kunne ”produceres” over måske 3-4 dage, hvormed vægtgrænsen for kravet om godkendelse de facto vil blive forøget tilsvarende og reelt kunne forøges til 150-200 tons pr. dag, men dette synspunkt synes altså ikke at have gjort indtryk på EU-Domstolen og er næppe heller korrekt. Henset til karakteren af fortolkningssspørgsmålene og EU-Domstolens svar var det velbegrundet, at Højesteret foretog præjudiciel forelæggelse i sagen. Omvendt må det undre, at landsretten – som i denne sammenhæng også har forelæggelsespligt, jf. TEUF art. 267, stk. 3 – afviste præjudiciel forelæggelse med den begrundelse til, at der ikke var ”en sådan tvivl om fortolkningen af punkt 6.4.a [...], at det er nødvendigt at forelægge EU-Domstolen præjudicielle spørgsmål”. Dette kan muligvis hænge sammen med, at Miljøstyrelsen forklarede for landsretten, at der efter styrelsens opfattelse ikke var tvivl om fortolkningen af pkt. 6.4.a, og at styrelsens fortolkning havde været uændret de sidste 12 år. Med dommen har EU-Domstolen således underkendt styrelsens mangeårig praksis, hvilket samtidig understreger, at danske domstole bør være mere tilbageholdende med blot at følge myndighedernes forståelse af EU-reglerne som begrundelse for at afvise præjudiciel forelæggelse, især når det drejer sig om så betydelige strafferetlige sanktioner som i den foreliggende sag. Hvis der tidligere er sket strafferetlig domfældelse på grundlag af samme forståelse af tærsklen for slagteriets miljøgodkendelse, må der i

MRF 2024.2

øvrigt være pligt til at genoptager sagerne, jf. Fenger: U 2011B.313, Pagh: U 2020B.161 og Fenger: U 2022B.133.

For så vidt angik spørgsmålet om beregningen af slagteriets kapacitet sondrede EU-Domstolen mellem beregningen af kapaciteten i en "bagudrettet" straffesag mod et ikke-godkendt slagteri og den forhåndsvurdering, som myndighederne skal foretage i "normalsituationen", hvor der indgives ansøgning om miljøgodkendelse, inden driften påbegyndes. I den førstnævnte håndhævelsessituation svarer kapaciteten mindst til det faktiske produktionsniveau, uden at der kan tages hensyn til eventuelle fysiske, tekniske og juridiske begrænsninger. I "normalsituationen" skal kapaciteten derimod fastlægges på grundlag af den mængde slagtekroppe, som slagteriet faktisk er i stand til at producere under overholdelse af de retsregler, der gælder for den pågældende aktivitet. Denne sondring forekommer velbegrundet, da et ikke-godkendt slagteri i modsat fald kunne drage fordel af at benytte sig af ulovlige bygninger og produktionsanlæg, der forøgede dets produktionsniveau uden at blive medregnet i anlæggets kapacitet. Samtidig indikerer dommens præmis 59, at et slagteri vil være omfattet af bilag I, pkt. 6.4.a, selv hvis den faktiske produktion kun i kortere perioder overstiger tærskelværdien i bilagspunktet, og produktionskapaciteten i andre perioder ikke udnyttes fuldt ud, f.eks. pga. nedgang i efterspørgslen. Men i så fald vil det alene være sådanne kortere perioder, der må danne udgangspunkt for udmåling af overskuddet ved overtrædelsen ved udmåling af den strafferetlige sanktion.

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

22. februar 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 2010/75/EU – integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening – artikel 10 – bilag I, punkt 6.4, litra a) – drift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 ton/dag – begreberne »slagtekrop« og »produktionskapacitet pr. dag« – et slagteri, der ikke er i besiddelse af en godkendelse – hensyntagen til den faktiske produktion«

I sag C-311/22,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Højesteret (Danmark) ved afgørelse af 4. maj 2022, indgået til Domstolen den 10. maj 2022, i sagen

Anklagemyndigheden

mod

PO,

Moesgaard Meat 2012 A/S,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Prechal, og dommerne F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer (refererende dommer) og M.L. Arastey Sahún,

generaladvokat: J. Kokott,

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 9. marts 2023,

efter at der er afgivet indlæg af:

- PO og Moesgaard Meat 2012 A/S ved advokaterne K. Cronwald Jensen og M. Honoré,
- den danske regering ved M. Jespersen, J.F. Kronborg og C. Maertens, som befuldmægtigede,

* Processprog: dansk.

– Europa-Kommissionen ved C. Valero og C. Vang, som befuldmægtigede,
og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 29. juni 2023,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af punkt 6.4, litra a), i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT 2010, L 334, s. 17).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side anklagemyndigheden og på den anden side Moesgaard Meat 2012 A/S (herefter »Moesgaard Meat«) og dets direktør, PO, vedrørende en indledt retsforfølgning af Moesgaard Meat og PO for at have drevet et slagteri uden miljøgodkendelse mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2016.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2010/75

- 3 Anden betragtning til direktiv 2010/75 har følgende ordlyd:

»For at forebygge, mindske og så vidt muligt eliminere forurening fra industrielle aktiviteter i overensstemmelse med principperne om, at forurenere betaler, og om forebyggelse af forurening må der fastlægges en samlet ramme for kontrol med de vigtigste industrielle aktiviteter, hvor der fortrinsvis gribes ind ved kilden, og hvor det sikres, at naturressourcerne forvaltes forsigtigt, og idet der om fornødent tages hensyn til den samfundsøkonomiske situation og de specifikke lokale forhold på det sted, hvor de industrielle aktiviteter finder sted.«
- 4 Dette direktivs artikel 1 med overskriften »Genstand« bestemmer følgende:

»Dette direktiv fastsætter regler om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrielle aktiviteter.

Det fastsætter også regler, der er udformet for at forebygge eller, hvis dette ikke er muligt, at begrænse udledninger til luft, vand og jord samt forebygge, at der opstår affald, for generelt at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau.«
- 5 Direktivets artikel 2 med overskriften »Anvendelsesområde« bestemmer i stk. 1 følgende:

»Dette direktiv finder anvendelse på industrielle aktiviteter, der medfører forurening som anført i kapitel II til VI.«

6 Samme direktivs artikel 3 med overskriften »Definitioner« har følgende ordlyd:

»I dette direktiv gælder følgende definitioner:

[...]

3) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, inden for hvilken der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I eller i bilag VII, del 1, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, er teknisk knyttet til de i de nævnte bilag opførte aktiviteter og kan påvirke emissionerne og forureningen

[...]«

7 Artikel 4 i direktiv 2010/75 med overskriften »Pligt til at være i besiddelse af en godkendelse« bestemmer i stk. 1 følgende:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at intet anlæg eller fyringsanlæg, affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg drives uden godkendelse.

[...]«

8 Dette direktivs artikel 10, der har overskriften »Anvendelsesområde« og er indeholdt i direktivets kapitel II med overskriften »Bestemmelser for aktiviteter, der er opført i bilag I«, bestemmer følgende:

»Dette kapitel finder anvendelse på de aktiviteter, der er anført i bilag I, og som i givet fald udføres i et omfang som angivet ved de kapacitetstærskler, der er anført i dette bilag.«

9 Bilag I til direktivet, der har overskriften »Kategorier af aktiviteter som omhandlet i artikel 10«, har følgende ordlyd:

»De nedenfor nævnte tærskelværdier vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Når flere aktiviteter, der henhører under samme aktivitetsbeskrivelse, der indeholder en tærskel, udføres på samme anlæg, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen. [...]

[...]

6. Andre aktiviteter

[...]

6.4. a) drift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag.

[...]

[...]«

10 Punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 er affattet med en ordlyd, der er sammenlignelig med ordlyden af punkt 6.4, litra a), i bilag I til de tidligere gældende direktiver, som direktiv 2010/75 har erstattet, nemlig Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT 1996, L 257, s. 26) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EUT 2008, L 24, s. 8).

Andre relevante EU-retsakter

– *Forordning nr. 3220/84*

- 11 Rådets forordning (EØF) nr. 3220/84 af 13. november 1984 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for svinekroppe (EFT 1984, L 301, s. 1), der trådte i kraft den 1. januar 1985, blev, for Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe, ophævet den 1. januar 2009 ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (EUT 2007, L 299, s. 1). Denne forordning nr. 3220/84, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3513/93 af 14. december 1993 (EFT 1993, L 320, s. 5) (herefter »forordning nr. 3220/84«), fastsatte i artikel 1 følgende:

»1. I denne forordning opstilles Fællesskabets handelsklasseskema for svinekroppe, bortset fra kroppe af svin, der er blevet anvendt til avl.

2. Det i stk. 1 omhandlede handelsklasseskema anvendes af samtlige slagterier ved klassificering af alle kroppe for bl.a. at sikre producenterne en rimelig betaling efter vægten og kropssammensætningen af de svin, de har leveret til slagteriet.

[...]«

- 12 Denne forordnings artikel 2 bestemte følgende:

»1. I denne forordning forstås ved svinekroppe hele eller midtflækkede kroppe af slagtede svin uden tunge, børster, kløve, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv efter afblødning og udtagelse af indvolde.

Medlemsstaterne kan bemyndiges til at fastsætte en anden udskæring af kroppene for svin, der slagtes på deres område, hvis en af de følgende betingelser er opfyldt:

- når den normale handelspraksis på deres område adskiller sig fra den i første afsnit beskrevne udskæring
- når tekniske krav berettiger til det
- når svinekroppene er afhudet ensartet.

2. Ved vægt i denne forordning forstås vægten af den afkølede krop udskåret som beskrevet i stk. 1, første afsnit.

Svinekroppen vejes hurtigst muligt efter slagtingen og senest 45 minutter efter, at svinet er blevet stukket. Den afkølede krops vægt beregnes ved anvendelse af en koefficient på den konstaterede vægt.

Kan fristen på 45 minutter generelt ikke overholdes i et bestemt slagteri, tilpasses den i andet afsnit omhandlede koefficient tilsvarende.

[...]«

– Forordning nr. 1234/2007

13 Forordning nr. 1234/2007, der trådte i kraft den 23. november 2007, blev, i forhold til svinekødssektoren, ophævet med virkning fra den 1. januar 2014 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671). Som det fremgik af denne forordnings artikel 1, stk. 1, litra q), blev der ved denne forordning fastsat en fælles markedsordning for produkter fra de i bilag I til denne forordning opregnede sektorer, som svinekødssektoren henhørte under.

14 Den nævnte forordnings artikel 8 med overskriften »Referencepriser« fastsatte i stk. 1 følgende:

»For produkter omfattet af de interventionsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, fastsættes følgende referencepriser:

[...]

f) for svinekødssektoren 1 509,39 EUR/t for svinekroppe af standardkvalitet defineret ud fra vægt og indhold af magert kød i overensstemmelse med EF-handelsklasseskemaet for svinekroppe, jf. artikel 42, stk. 1, litra b):

- i) svinekroppe med en vægt på mindst 60 kg, men under 120 kg: klasse E, jf. bilag V, punkt B II
- ii) svinekroppe med en vægt på mindst 120 kg, men højst 180 kg: klasse R, jf. bilag V, punkt B II.«

15 I bilag V til samme forordning bestemtes følgende:

»[...]

B. Fællesskabets handelsklasseskema til klassificering af svinekroppe:

I. Definition

»Slagtekroppe«: hele eller midtflækkede kroppe af slagtede svin efter afblødning og udtagelse af indvolde.

[...]

III Præsentation

Slagtekroppe præsenteres uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv.

Det kan tillades medlemsstaterne at fastsætte en anden udskæring for kroppe af svin slagtet på deres område, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

1. den normale handelspraksis på deres område adskiller sig fra den i første afsnit beskrevne udskæring
2. tekniske krav berettiger til det

3. slagtekroppene er afhudet ensartet.

[...]«

– *Forordning (EF) nr. 1308/2013*

- 16 Forordning nr. 1308/2013 indeholder dels en artikel 7, stk. 1, litra f), dels en artikel 20, litra t), og et bilag IV, der er affattet med en ordlyd, som er sammenlignelig med den, der er anvendt i henholdsvis artikel 8, stk. 1, litra f), og i bilag V til forordning nr. 1234/2007, hvilke bestemmelser er gengivet i nærværende doms præmis 14 og 15.
- 17 Som det fremgår af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1308/2013, finder EU-handelsklasseskemaer for slagtekroppe anvendelse i overensstemmelse med punkt B i bilag IV til denne forordning i svinekødssektoren for så vidt angår svin, bortset fra svin, der har været anvendt til avl.

Dansk ret

Miljøbeskyttelsesloven

- 18 § 33, stk. 1, i lov af 22. december 2006 om miljøbeskyttelse i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen (herefter »miljøbeskyttelsesloven«), har følgende ordlyd:
- »Virksomheder, anlæg eller indretninger, der er optaget på den i § 35 nævnte liste (listevirksomhed), må ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf. Listevirksomhed må heller ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt, herunder med hensyn til affaldsfrembringelsen, på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt.«
- 19 Miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 1, fastsætter følgende:
- »Miljø- og fødevarerministeren udfærdiger en liste over særlig forurenende virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.«
- 20 Denne lovs § 110 bestemmer følgende:
- »1. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der
- [...]
- 6) anlægger, påbegynder eller driver virksomhed uden godkendelse efter § 33,
- [...]
2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er
- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller

2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

[...]

4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

Bekendtgørelse nr. 1454 om godkendelse af listevirksomhed

21 § 3 i bekendtgørelse nr. 1454 af 20. december 2012 om godkendelse af listevirksomhed (herefter »godkendelsesbekendtgørelsen«) bestemte følgende:

»1. Listevirksomhed må ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1.

2. Listevirksomhed må ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt, herunder med hensyn til affaldsfrembringelsen, på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1.

[...]

5. Hvis der i bilag 1 eller 2 er fastsat en nedre grænse for godkendelsespligt, må en virksomhed ikke gennemføre en ændring eller udvidelse, der vil medføre en overskridelse af grænsen, før den samlede virksomhed er godkendt.«

22 Bilag 1 til denne bekendtgørelse indeholdt en liste over godkendelsespligtig virksomhed, hvori var anført:

»[...]

6.4.

a) Drift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe, herunder slagtet fjerkræ, på mere end 50 tons/dag (s). [...]

[...]«

23 Den nævnte bekendtgørelse blev i løbet af 2014 og i de følgende år erstattet af nye versioner, uden at det væsentligste indhold af de bestemmelser, der er nævnt i nærværende doms præmis 21 og 22, blev ændret.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

24 Mellem 2014 og 2016 drev Moesgaard Meat et svineslagteri uden at være i besiddelse af en tilladelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven.

- 25 Ved anklageskrift af 19. juli 2017 blev Moesgaard Meat og dets direktør PO tiltalt for overtrædelse af denne lov, sammenholdt med godkendelsesbekendtgørelsen i den affattelse, der finder anvendelse på de foreholdte faktiske omstændigheder, med den begrundelse, at Moesgaard Meat i den i den foregående præmis nævnte periode uden den således påkrævede miljøgodkendelse havde drevet en slagterivirksomhed, hvis produktion af svineslagtekroppe var på mere end 50 ton/dag og fremkaldte fare for skade på miljøet.
- 26 Ifølge dette anklageskrift lå Moesgaard Meats gennemsnitlige daglige produktion af slagtekroppe for hver måned i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2016 i et spænd fra 53 488 kg slagtekroppe i januar 2014 til 92 334 kg slagtekroppe i september 2016, og den samlede overproduktion i hele den nævnte periode blev anslået til 17,3 mio. kg.
- 27 Beregningen af den nævnte gennemsnitlige daglige produktion var baseret på de produktionstal, som Moesgaard Meat havde indberettet til Fødevarestyrelsen i overensstemmelse med bekendtgørelse om produktionsafgift ved slagtning og eksport af svin, ifølge hvilken blanketterne skulle udfyldes med angivelse af »slagtet vægt«. Med henblik på denne samme beregning blev der desuden kun taget hensyn til »slagtedagene« med udelukkelse af de dage, hvor slagteriets aktivitet begrænsede sig til modtagelsen af dyrene, deres opstaldning og deres klargøring til slagtning eller færdigbehandlingen af de slagtede dyr, idet man bl.a. fjernede hoved og hals på dyret, når dyret var i nedkølet tilstand, og klargjorde dyret til afhentning.
- 28 Ved dom af 3. juli 2018 kendte Retten i Holstebro (Danmark) Moesgaard Meat og PO skyldige efter tiltalen.
- 29 Moesgaard Meat og PO appellerede denne dom til Vestre Landsret, som ved dom af 4. juli 2019 stadfæstede dommen fra Retten i Holstebro.
- 30 Højesteret (Danmark), ved hvilken PO og Moesgaard Meat har iværksat appel til prøvelse af denne dom, er i tvivl om den fortolkning, som anklagemyndigheden og de lavere retsinstanser har anlagt af begreberne »produktion af slagtekroppe«, »pr. dag« og »kapacitet«, som er anført i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75, og som er gentaget i gældende dansk lovgivning. Højesteret har i denne henseende anført, at de tiltalte har gjort gældende, at en »slagtekrop« i modsætning til, hvad de nævnte lavere retsinstanser har fastslået, er en krop uden hoved, der er afblødt og i nedkølet tilstand, og at der ved beregningen af Moesgaard Meats kapacitet ligeledes skal tages hensyn til den slagtemæssige behandling af dyrene, der foregår i weekenden. I øvrigt har de tiltalte gjort gældende, at et anlægs »kapacitet« kan være lavere end dets realiserede produktion, hvis f.eks. den realiserede produktion er sket under tilsidesættelse af fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger for produktionen, hvilket er tilfældet i den i hovedsagen omhandlede situation, hvor den realiserede produktion, som anklagemyndigheden har taget i betragtning, er sket ved anvendelse af ulovligt opstillede kølecontainere.
- 31 På denne baggrund har Højesteret besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal bilag I, punkt 6.4.a, i [direktiv 2010/75] fortolkes således, at »produktion af slagtekroppe« omfatter den slagteproces, der foregår, fra dyret bliver taget fra opstaldningen, bedøves og aflives, indtil der foreligger store standardudskæringer, således at slagtedyrets vægt skal beregnes før afskæring af hals og hoved samt udtagning af organer og indvolde, eller omfatter

»produktion af slagtekroppe« produktionen af svinekroppe efter udtagning af organer og indvolde og efter afskæring af hals og hoved og efter afblødning og nedkøling, således at slagtedyrets vægt først skal beregnes på dette tidspunkt?

- 2) Skal bilag I, punkt 6.4.a, i [direktiv 2010/75] fortolkes således, at der ved opgørelsen af antal produktionsdage, der indgår i kapaciteten »pr. dag«, alene skal medregnes de dage, hvor bedøvelse, aflivning og umiddelbar opskæring af slagtesvinet finder sted, eller skal der også medregnes de dage, hvor der forekommer slagtemæssige behandlinger af slagtesvinene, herunder klargøring af dyret til slagtning, nedkøling af det slagtede dyr og afskæring af dyrets hoved og hals?
- 3) Skal bilag I, punkt 6.4.a, i [direktiv 2010/75] fortolkes således, at et slagteris »kapacitet« skal beregnes som den maksimale produktion pr. dag inden for 24 timer med forbehold for fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger, som slagteriet faktisk iagttager, men dog ikke lavere end dets realiserede produktion, eller kan et slagteris »kapacitet« være lavere end dets realiserede produktion, f.eks. hvis den realiserede produktion er sket under tilsidesættelse af de fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger for produktionen, som er forudsat ved beregningen af slagteriets »kapacitet«?

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 32 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 skal fortolkes således, at der med henblik på beregningen af et slagteris kapacitet til produktion af svineslagtekroppe skal tages hensyn til dyrenes vægt umiddelbart efter slagtingen eller deres vægt efter afblødning, udtagning af organer og indvolde, afskæring af hals og hoved og nedkøling.
- 33 Det følger af en samlet læsning af artikel 2, stk. 1, artikel 3, nr. 3), artikel 4, stk. 1, og artikel 10 i direktiv 2010/75 samt punkt 6.4, litra a), i bilag I til dette direktiv, at ethvert anlæg, hvor der udøves en aktivitet vedrørende »drift af slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag«, er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og er underlagt en godkendelsespligt i henhold til dette.
- 34 Ifølge fast retspraksis følger det såvel af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten som af lighedsprincippet, at en bestemmelse i EU-retten, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde, normalt skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele EU. Endvidere skal fastlæggelsen af betydningen og rækkevidden af udtryk, som ikke er defineret i EU-retten, ske efter deres sædvanlige betydning i almindelig sprogbrug, idet der skal tages hensyn til den sammenhæng, hvori de anvendes, og de mål, der forfølges med den lovgivning, som de udgør en del af (dom af 13.10.2022, Gemeinde Bodman-Ludwigshafen, C-256/21, EU:C:2022:786, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 I denne henseende skal det bemærkes, at begrebet »slagtekrop« i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 ikke er defineret i dette direktiv, og at direktivet ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til national ret med henblik på at fastlægge betydningen og rækkevidden af dette udtryk.

- 36 Hvad angår den sammenhæng, hvori den nævnte bestemmelse indgår, skal det imidlertid fremhæves, at begrebet »slagtekrop« er defineret i andre EU-retsakter, der er relevante i forhold til aktiviteten produktion af svineslagtekroppe på et slagteri, herunder navnlig forordning nr. 1308/2013, som fastlægger en fælles markedsordning for produkter, der bl.a. henhører under svinekødssektoren. I punkt B i bilag IV til denne forordning er der fastsat regler, der gælder for de handelsklasseskemaer, der anvendes i EU til klassificering af slagtekroppe i svinekødssektoren med henblik på prisfastsættelsen og ved anvendelse af interventionsordningerne inden for disse sektorer.
- 37 I henhold til dette bilag IV betyder begrebet »slagtekrop« for så vidt angår svin hele eller midtflækkede kroppe af slagtede svin efter afblødning og udtagelse af indvolde. Det fremgår ligeledes af reglerne om præsentation af slagtekroppe, der er indeholdt i dette bilag IV, at for så vidt angår svin skal tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv fjernes.
- 38 Det skal ligeledes bemærkes, at en række i det væsentlige identiske definitioner af og regler for standardudskæring, der gjaldt for svineslagtekroppe på området for den fælles markedsordning, allerede var i kraft ved vedtagelsen af direktiv 96/61 – som for første gang indførte den godkendelsespligt vedrørende slagterier, der nu følger af direktiv 2010/75 – ligesom det var tilfældet ved vedtagelsen af direktiv 2008/1 og 2010/75.
- 39 Som det fremgår af nærværende doms præmis 10, var punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 96/61 og 2008/1 i øvrigt affattet med en ordlyd, som var sammenlignelig med den, der er anvendt i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75.
- 40 De definitioner af og regler for standardudskæring, der er nævnt i nærværende doms præmis 38, var først fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 3220/84 og dernæst i bilag V til forordning nr. 1234/2007.
- 41 Det følger af forordning nr. 1308/2013 og af de forordninger, der er nævnt i den foregående præmis, og navnlig af artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 1308/2013 samt af artikel 8, stk. 1, litra f), i forordning nr. 1234/2007 og af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 3220/84, at vægten af de deri definerede slagtekroppe allerede fra forordning nr. 3220/84 har udgjort et referencekriterium ved anvendelsen af disse retsforskrifter med henblik på beregningen af referencepriserne.
- 42 Det følger desuden af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 3220/84 – som var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af det første direktiv, der indførte godkendelsespligten for slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 ton pr. dag, nemlig direktiv 96/61 – at hvad angik vejningen af svineslagtekroppe efter slagtingen gjaldt vægten for slagtekroppen i den standardudskæring, der var fastsat i denne forordning, og dette selv om medlemsstaterne på visse betingelser kunne bemyndiges til at fastsætte en anden udskæring.
- 43 Under disse omstændigheder, og henset til den grad af klarhed og præcision, hvormed begrebet »slagtekrop«, der følger af disse retsakter, er defineret, må det fastslås, at det var dette begreb »slagtekrop«, EU-lovgiver ønskede at henvise til, da den vedtog direktiv 2010/75 og de direktiver, der gik forud herfor, selv om der findes andre definitioner af dette begreb i EU-lovgivningen på folkesundhedsområdet.

- 44 Det følger heraf, at der med henblik på beregningen af et slagteris kapacitet til produktion af svineslagtekroppe som omhandlet i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 ikke skal tages hensyn til dyrenes vægt umiddelbart efter slagtingen, men deres vægt efter afblødning og udtagelse af indvolde og efter fjernelse af tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv.
- 45 Denne fortolkning understøttes ligeledes af den omstændighed, at begrebet »slagtekrop« er anvendt i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 i forbindelse med ordet »produktion« (»produktion af slagtekroppe«), hvilket er i overensstemmelse med første punktum i den indledende tekst til dette bilag I, hvorefter »[d]e [i dette bilag] nævnte tærskelværdier [...] generelt [vedrører] produktionskapacitet eller ydelse«. Begrebet »produktion«, der anvendes på dyreslagtekroppe, er nemlig umiddelbart mere foreneligt med en proces, efter hvilken kødproduktet fra dyret undergår en første behandling eller bearbejdning med henblik på dets fremtidige markedsføring, end med en enkeltstående handling såsom slagtingen, der blot består i at aflive dyret.
- 46 En fortolkning af punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 foretaget i lyset af den definition af og de regler for standardudskæring af svineslagtekroppe, der er indeholdt i forordning nr. 1308/2013, drages ikke i tvivl af den omstændighed, at dette direktiv i nogle af sine sprogversioner ikke ordret henviser til det begreb, der er defineret i denne forordning.
- 47 For det første fremstår de begreber, der anvendes i den bulgarske sprogversion (»мрупно месо«), den ungarske sprogversion (»vágott súly«) og den svenske sprogversion (»slaktvikt«) af det nævnte direktiv, nemlig »kød fra en slagtekrop« i den førstnævnte version og »slagtevægt« i de to følgende, begrebsmæssigt meget tæt på de begreber, der på disse tre sprog anvendes i forordning nr. 1308/2013 (»кланичен мруп«, »hasított test« og »slaktkropp«), nemlig »slagtekrop«.
- 48 For det andet er den omstændighed, at de begreber, der anvendes i den nederlandske sprogversion (»geslachte dieren«), den tjekkiske sprogversion (»kapacita porážky«), den slovakiske sprogversion (»kapacita zabitia«) og den slovenske sprogversion (»zmogljivostjo zakola«) af direktiv 2010/75, nemlig »slagtede dyr« i den førstnævnte version og »slagtekapacitet« i de tre følgende, ikke indeholder udtrykket »slagtekrop«, ikke til hinder for en fortolkning, der tager hensyn til dette udtryk således som defineret i den nævnte forordning.
- 49 Hvad angår det forhold, at forordning nr. 1308/2013 forfølger andre formål end dem, der forfølges med direktiv 2010/75, er dette ikke i sig selv tilstrækkeligt til at begrunde, at der anlægges forskellige fortolkninger af det samme udtryk, der anvendes i to retsfor skrifter vedrørende den samme sektor.
- 50 Selv om det formål, der forfølges med direktiv 2010/75, i henhold til direktivets artikel 1 består i integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrielle aktiviteter, er der intet, der gør det muligt at fastslå, at EU-lovgiver i det foreliggende tilfælde har overskredet grænserne for de vide skønsbeføjelser, som denne er tillagt, når dennes tiltag indebærer valg af politisk, økonomisk og social karakter, og når EU-lovgiver skal foretage komplekse bedømmelser og vurderinger ved, med henblik på beregningen af slagteriernes produktionskapacitet som omhandlet i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75, at henvise til vægten af slagtekroppe af dyr således som defineret i de på hinanden følgende forordninger nr. 3220/84, nr. 1234/2007 og nr. 1308/2013.

- 51 Endelig, og som generaladvokaten har anført i punkt 66 og 67 i forslaget til afgørelse, fremgår det af det referencedokument vedrørende den bedste tilgængelige teknik for slagterier, som Europa-Kommissionen udarbejdede i henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 96/61, at den pågældende erhvervssektor og navnlig dens aktører, som har pligt til at indhente den påkrævede forudgående godkendelse – idet de ellers kan pålægges eventuelle sanktioner – siden dette direktivs ikrafttrædelse er gået ud fra det princip, at der ved slagtekroppe forstås de forarbejdede dyrekroppe efter fjernelse af betydelige dele af kroppene.
- 52 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 skal fortolkes således, at der med henblik på beregningen af et slagteris kapacitet til produktion af svineslagtekroppe skal tages hensyn til vægten af de slagtede svin uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv efter afblødning og udtagelse af indvolde.

Det andet og det tredje spørgsmål

- 53 Med sit andet og sit tredje spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 skal fortolkes således, at når den daglige kapacitet til produktion af slagtekroppe på et slagteri, der er i drift, og som ikke er i besiddelse af den godkendelse, der kræves efter dette direktivs artikel 4, stk. 1, beregnes ud fra dette slagteris faktiske månedlige produktionsmængder:
- skal denne beregning ud over de dage, hvor dyrene slagtes, tillige omfatte de dage, hvor andre trin i produktionen af slagtekroppe gennemføres, og
 - skal der tages hensyn til de fysiske, tekniske og juridiske begrænsninger, der kan indskrænke det nævnte slagteris produktionskapacitet, således at denne produktionskapacitet kan være lavere end den realiserede produktion, navnlig når denne produktion er opnået under tilsidesættelse af de nævnte fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger.
- 54 Efter den sædvanlige betydning i almindelig sprogbrug henviser et slagteris »produktionskapacitet« til den mængde slagtekroppe, som slagteriet er i stand til at producere.
- 55 Som udgangspunkt skal vurderingen af et slagteris kapacitet med henblik på at afgøre, om dette skal have en godkendelse, således foretages ex ante i forhold til kapaciteten af det driftsudstyr, som slagteriet råder over. Som generaladvokaten har anført i punkt 28 og 29 i forslaget til afgørelse under henvisning til Kommissionens vejledning af 1. april 2007 om fortolkning og fastlæggelse af kapacitet i henhold til direktiv 96/61 (*Guidance on Interpretation and Determination of Capacity under the IPPC Directive*), som, selv om den ikke er bindende, kan tjene til at belyse den generelle opbygning af dette direktiv og dermed også af direktiv 2010/75 (jf. analogt dom af 16.12.2021, Apollo Tyres (Hungary), C-575/20, EU:C:2021:1024, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis), skal der i denne sammenhæng tages hensyn til de relevante fysiske, tekniske og juridiske begrænsninger samt til kapaciteten for den del af anlægget eller for det trin i dets produktion, der begrænser det pågældende slagteris samlede kapacitet mest. Hvis der ikke blev taget hensyn til disse begrænsninger, ville den således fastlagte kapacitet for anlægget nemlig ikke svare til, hvad der er praktisk gennemførligt under overholdelse af de retsregler, der gælder for den pågældende aktivitet.

- 56 Når produktionsdataene for et slagteri, der ikke har en sådan tilladelse, viser, at dette slagteri producerer mængder af slagtekroppe, der overstiger de mængder, der er nævnt i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75, må denne omstændighed alene imidlertid føre til at fastslå, at dette slagteri i det mindste har en kapacitet svarende til disse mængder, og at den pågældende produktion følgelig er sket i strid med det krav om indhentelse af en tilladelse, der følger af dette direktivs artikel 4, stk. 1.
- 57 I denne sammenhæng kan der ikke gives PO og Moesgaard Meat medhold i den argumentation, som disse har fremført i deres skriftlige indlæg, hvorefter det reelle niveau for Moesgaard Meats produktion af slagtekroppe ikke kan tages i betragtning ved beregningen af det pågældende slagteris produktionskapacitet i en situation, hvor dette slagteri har opnået dette reelle produktionsniveau under tilsidesættelse af de begrænsninger, der følger af de retsregler, som finder anvendelse på den pågældende aktivitet, i det foreliggende tilfælde ved hjælp af ulovligt opstillede kølecontainere.
- 58 Som det fremgår af artikel 1 i direktiv 2010/75, læst i lyset af anden betragtning hertil, har dette direktiv nemlig til formål at forebygge, mindske og så vidt muligt eliminere forurening fra de vigtigste industrielle aktiviteter. Da det er den faktiske produktion, der er kilden til den forurening, som det nævnte direktiv har til formål at forebygge, mindske og eliminere, bør et slagteri, hvis faktiske produktion af slagtekroppe overstiger den tærskel, der er fastsat i punkt 6.4, litra a), i bilag I til samme direktiv, derfor under alle omstændigheder anses for at være et anlæg, der udøver sådanne industrielle aktiviteter, og dermed for at være omfattet af pligten til at være i besiddelse af en godkendelse i henhold til dette direktiv, uanset om den måde, hvorpå produktionsniveauet er nået, er lovlig eller ulovlig.
- 59 I øvrigt må den omstændighed, at der i en given periode produceres mængder, der overstiger dem, der er anført i punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 – når der ikke er sket ændringer i det driftsudstyr, som det pågældende slagteri råder over, eller i de fysiske, tekniske og juridiske begrænsninger, der gælder for den pågældende aktivitet – som udgangspunkt anses for at indikere, at der, mindst, ligeledes har foreligget en sådan kapacitet i forhold til de andre perioder, hvor dette slagteri har været i drift, og i hvilke dette slagteris produktionskapacitet, eventuelt som følge af f.eks. en nedgang i den aktuelle efterspørgsel, ikke blev udnyttet fuldt ud, og de af slagteriet producerede mængder derfor var mindre end dem, der er omhandlet i dette punkt 6.4, litra a).
- 60 Endelig skal det bemærkes, at i det tilfælde, hvor der mangler data om den faktiske daglige produktion af slagtekroppe på det pågældende slagteri, og hvor den daglige kapacitet til produktion af slagtekroppe ikke er blevet behørigt vurderet ex ante med henblik på at fastslå nødvendigheden af den efter direktiv 2010/75 påkrævede godkendelse i overensstemmelse med det, der er anført i nærværende doms præmis 55, men udledes af de gennemsnitlige daglige produktionsdata, der er beregnet ud fra dette slagteris faktiske månedlige produktionsmængder, indebærer dette nødvendigvis, at der ved beregningen af den gennemsnitlige daglige produktion ikke blot skal tages hensyn til »slagtedagene«, men også til de dage, hvor andre trin i produktionen af slagtekroppe gennemføres, nemlig dem, der er nævnt i nærværende doms præmis 44, og dem, der går forud herfor.
- 61 I det foreliggende tilfælde vil dette kræve, at der tages hensyn til de lørdage og søndage, hvor det i hovedsagen omhandlede slagteris aktivitet ifølge angivelserne fra PO og Moesgaard Meat – som det påhviler disse at underbygge og den forelæggende ret at efterprøve – bestod i modtagelsen af dyrene, deres opstaldning og deres klargøring til slagtning samt færdiggørelse af de i nærværende doms præmis 52 nævnte behandlinger efter slagtningen.

- 62 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det andet og det tredje spørgsmål besvares med, at punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75 skal fortolkes således, at når den daglige kapacitet til produktion af slagtekroppe på et slagteri, der er i drift, og som ikke er i besiddelse af den i dette direktivs artikel 4, stk. 1, påkrævede godkendelse, beregnes ud fra dette slagteris faktiske månedlige produktionsmængder, skal denne beregning ud over de dage, hvor dyrene slagtes, tillige omfatte de dage, hvor andre trin i produktionen af slagtekroppe gennemføres. Derimod skal der ikke i denne sammenhæng tages hensyn til de eventuelle fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger, der kan indskrænke slagteriets produktionskapacitet.

Sagsomkostninger

- 63 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

- 1) Punkt 6.4, litra a), i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)**

skal fortolkes således, at

der med henblik på beregningen af et slagteris kapacitet til produktion af svineslagtekroppe skal tages hensyn til vægten af de slagtede svin uden tunge, børster, klove, kønsorganer, flomme, nyrer og mellemgulv efter afblødning og udtagelse af indvolde.

- 2) Punkt 6.4, litra a), i bilag I til direktiv 2010/75**

skal fortolkes således, at

når den daglige kapacitet til produktion af slagtekroppe på et slagteri, der er i drift, og som ikke er i besiddelse af den i dette direktivs artikel 4, stk. 1, omhandlede godkendelse, beregnes ud fra dette slagteris faktiske månedlige produktionsmængder, skal denne beregning ud over de dage, hvor dyrene slagtes, tillige omfatte de dage, hvor andre trin i produktionen af slagtekroppe gennemføres. Derimod skal der ikke i denne sammenhæng tages hensyn til de eventuelle fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger, der kan indskrænke slagteriets produktionskapacitet.

Underskrifter